

Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΟΤΗΤΟΣ

Ἡ σκηνὴ στὸ γραφεῖο τοῦ κ. Ὑπουργοῦ.

Ἦ Ὁ κ. Ὑπουργός, σοβαρός, ἀξιοπρεπής, ὑπογράφει τὰ διάφορα ἔγγραφα πὸν τῶν παρουσιάζει ὁ τμηματάρχης. Σχεδὸν δὲν τὰ διαβάζει. Μιὰ σύντομη εἰσήγηση τοῦ ὑπαλλήλου καὶ ἡ ὑπογραφή μπαίνει ἀμέσως βιαστικά.

—Μετάθεσὴ τοῦ τάδε.

—Καλά. Ξέρω. Ὁ βουλευτὴς Μ.

—Ἀπόλυση τοῦ δέινα.

—Ναί, ναί. Λόγοι οἰκονομίας.

—Διορισμὸς τοῦ Β.

—Μάλιστα, μάλιστα. Ἡ ἀξίωση τοῦ φίλου μας.

Καὶ κατεβαίνει ἡ στίβα δλονένα καὶ ἡ βιαστικὴ ὑπογραφή μοιράζει τὴ δυστυχία ἢ τὴν εὐτυχία, τὴν πείνα, ἢ τὴν εὐμάθεια. Ἄξαφνα ἀκούεται ἓνα βιαστικὸ χτύπημα στὴν πόρτα.

—Ποιὸς τολμᾷ νὰ μᾶς διακόψει; λέγει ὁ κ. Ὑπουργὸς ἀγορευμένος.

Ὁ τμηματάρχης τρέχει νὰ ἰδῆ.

—Σὺ ἐδῶ τέτρια ὄρα; τί γυρεύεις ἀφοῦ ξέρεις πὼς ὑπογράφονται ἔγγραφα;

—Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἤρθα. Κάνε ἔμμεν τὴ χάρη, φίλε μου, ἄφησέ με νὰ μπῶ, ἀπαντᾷ ὁ κατώτερος μὲ ἀγωνία, εἶναι γιὰ ζήτημα πολὺ ἐπείγον.

—Τί τρέχει; ρωτᾷ ὁ κ. Ὑπουργός.

—Εἶναι ἀνάγκη νὰ σᾶς δῆ ὁ κ. Α. Λέγει πὼς εἶναι κάτι βιαστικό.

—Νὰ μπῆ.

Ὁ κατώτερος προχωρεῖ δειλά.

—Κύριε ὑπουργέ, εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ σᾶς ἰδῶ μιὰ στιγμὴ μονάχο.

—Ἡ ὄρα εἶναι ἀκατάλληλος. Νὰ ἐπανέλθεις βραδύτερον,

—Ἀδύνατον, κύριε Ὑπουργέ. Σᾶς ἐπαναλαμβάνω

ὅτι εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ σᾶς ὀμιλήσω ἀμέσως.

—Ἐπὶ τέλους ἄς γίνῃ. Κύριε τμηματάρχα, μᾶς ἀφίνετε ἐπ' ὀλίγον μόνους.

Ὁ τμηματάρχης ἀπομακρύνεται, προσπαθώντας νὰ μαντέψῃ τί νὰ συμβαίνει.

—Δοιπόν, σὲ ἀκούω, λέγει ὁ κ. Ὑπουργός κατσοφιασμένος γιὰ τὴ διακοπή.

—Κύριε ὑπουργέ, εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀνασταλῆ κάποια ἀπόλυσις.

—Τίνος;

—Τῆς δακτυλογράφου δεσποινίδος Τ.

—Γνωρίζεις τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους ἀπολύεται;

—Τοὺς γνωρίζω, κ. Ὑπουργέ, γι αὐτὸ ἀκριβῶς ἔρχομαι νὰ σᾶς καθικετεύσω νὰ μὴ τὴν ἀπολύσετε.

—Τί λέγεις; ἀπαντᾷ ἀγορευμένος ὁ ὑπουργός. Εἶναι δυνατόν νὰνεχθῶ εἰς τὸ ὑπουργεῖο μου τὸ σκάνδαλον;

—Μιὰ ἄδεια, κ. Ὑπουργέ. Ὑποθέσετε πὼς ἀσθένησε. Ἐπειτα ὄλα θὰ διορθωθοῦν.

—Πὼς θὰ διορθωθοῦν; Μιὰ ὑπάλληλος ἀγαμος καὶ μήτηρ; Ἐγὼ νὰνεχθῶ ἐπὶ ὑπουργείας μου τοιαύτην καταπάτησιν παντὸς νόμου ἠθικοῦ; Ἀδύνατον, ἀδύνατον.

—Τότε, κ. Ὑπουργέ, νὰ δεχθῆτε καὶ τὴν ἰδικὴν μου παραίτησιν.

—Ἐτρελλάθης; Καὶ διὰ ποῖον λόγον;

—Κύριε Ὑπουργέ, ἀναγκάζομαι νὰ σᾶς τὸ ὀμιλήσω. Τὸ παιδί εἶναι δικό μου. Ἀγαπηθήκαμε. Εἴμεθα πτωχοί. Τώρα ὄλα εἶναι δύσκολα. Ἐπὶ τέλους παρασυρθήκαμε. Λυπηθῆτε μας. Δώσετέ μας καιρὸ νὰ τακτοποιήσομε αὐτὴ τὴν ὑπόθεσιν. Μὴ μᾶς καταδικάζετε ἔτσι ἄσπλαχνα.

—Μά, φίλε μου, δὲν σὲ ἐννοῶ. Τί ἔχεις ἐσὺ νὰ πᾶρεις καὶ νὰ δώσεις εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν; Καλά,

ἔπταισες. Ἄλλὰ δὲν δημιουργεῖ σκάνδαλον ἢ παρουσία σου. Ἐνῶ ἐκείνης.....

—Μὰ, κ. Ὑπουργέ, ἐγὼ εἶμαι ὁ κυρίως ἔνοχος. Τῆς ὑποσχέθηκα ὅτι θὰ τὴν νυμφευθῶ. Κατώρθωσα νὰ τὴν παρασύρω.

—Ἐν πρώτοις ἦσαν ἡλίθιος νὰ τῆς ὑποσχεθῆς γάμον. Ἀκουσέ με, παιδί μου. Εἶναι ἀδύνατον νὰ δεχθῶ τὴν παραιτήσιν σου διότι μοῦ εἶσαι ἀπαραίτητος. Δὲν γνωρίζεις ὅμως ὅτι πρὸ ὀλίγου καιροῦ κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς Βουλῆς τῆς 9ης Φεβρουαρίου, 83 βουλευταὶ ἀπεφάνθησαν ἐναντίον τῆς προστασίας τῆς μητροῦτος νομίμου ἢ παρανόμου;

—Καὶ ἐναντίον τῆς παρανόμου πατρότητος τὶ μέτρα λαμβάνουν;

—Σοῦ ἐπαναλαμβάνω ὅτι εἶσαι ἡλίθιος. Ἐπιμένεις νὰ ἀναλαμβάνεις εὐθύνας τὰς ὁποίας κανεὶς δὲν σοῦ ἐπιορίπτει. Ἀφίνω ὅτι ἐμποροῦσες νὰ προλάβεις τὰς συνεπειὰς τῆς πράξεώς σου.

—Δηλαδή, κ. Ὑπουργέ, δέχεσθε τὴν ἀρχὴν τοῦ περιορισμοῦ τῶν γεννήσεων; Εἶναι μία ἀρχὴ πολὺ διαδεδομένη, ἀλλὰ δμολογῶ ὅτι ἀκόμη δὲν ἐμελέτησα τὰ ἔπερ καὶ τὰ κατὰ.

—Θεὸς φυλάξοι! Ἐννοεῖς νὰ μὲ στιγματίσεις, ἄθλιε, ἐνῶ ἐγὼ ἀπλούστατα προσπαθῶ νὰ σὲ σώσω. Προσπάθησε λοιπὸν νὰ τὸ ἐννοήσεις. Τὸ Ἑλληνικὸν Σύνταγμα δὲν προστατεύει τὴν μητροῦτητα εἴτε νόμιμον, εἴτε παράνομον, δι' αὐτὸ ἀπολύω τὴν δακτυλογράφον. Τὸ Ἑλληνικὸν Σύνταγμα ἐπομένως προστατεύει τὴν πατρότητα, εἴτε νόμιμον εἴτε παράνομον. Διὰ τοῦτο σὲ κρατῶ εἰς τὴν θέσιν σου. Πρέπει νὰ εἶσαι καὶ πολὺ ἐνχοριστημένος.

Ἡ σκηνή, γιὰ τὴν ὥρα εἶναι φανταστικὴ, δείχνει ὅμως τὴ νοστοροπία τῶν 83 πληροξουσίων πὺν ζήτησαν νὰ κατοχυρώσουν τὸ φύλο τους, στηριζόμενοι σὲ ἀνῆπαρκτους κινδύνους. Γιατὶ ὡς τώρα δὲν ὑπάρχει **καμιὰ** περίπτωσι τέτοιου σκανδάλου στὰ χρονικὰ τῆς ὑπαλληλικῆς ἱστορίας πὺν νὰ δικαιολογεῖ τὴν ψῆφο μὲ τὴν ὁποίαν οἱ ὑπέρομαχοι τῆς ἠθικῆς ἔβγαλαν ἀπὸ τὸ νέο ἑλληνικὸ σύνταγμα τὸ ἄρθρο γιὰ τὴν προστασία τῆς μητροῦτητας πὺν θὰ ἔδειχνε τὴν Ἑλλάδα συγχρονισμένη μὲ τὶς νέες ἀντιλήψεις τοῦ πολιτισμοῦ γιὰ τὶς ὑποχρεώσεις τοῦ κράτους.